

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَالْأَيْمَانُ مُحَظَّةٌ

کلاماتی از حضرت فاطمه معصومه

حسن اردشیری

لِلْجَنَّةِ كُلَّمَا نَبَّأَ بِكُلَّمَاتٍ مِنْهَا إِلَى قَمْ فِيهَا
إِنْرَأَةٌ هِيَ مِنْ وَلَدِيِّ إِنْسَمَهَا فاطِمَةٌ بِتْ
تَوْسِيَّ، تَذَخُّلُ بِشَفَاعَتِهَا شَفَعَتِ الْجَنَّةَ
بِأَجْمَعِيهِمْ؛^۱ آگاه باشید بهشت هشت در
دارد که سه در آن به سوی قم است.
بانوی از فرزندان من در آنجا وفات

می‌کند که نامش فاطمه دختر موسی
است. همه شیعیان مابه شفاعت او
وارد بهشت می‌شوند.»

همچنین امام رضا^{علیه السلام} درباره آن
حضرت فرمودند: «مَنْ زَارَهَا عَارِفًا

حضرت معصومه^{علیها السلام} بیست و
پنج سال بعد از تولد امام رضا^{علیه السلام} در
اول ذی قعده سال ۱۷۳ هـ. دیده به
جهان گشود و در دهم، یازدهم، یا
دوازدهم ربیع الثانی ۲۰۱ هـ. وفات
یافت.

پدرش امام موسی بن جعفر^{علیه السلام}
و مادرش بانوی پاکیزه بنام نجمه بود
که با نامهای تکتم، خیزان، اروی، ام
البنین، طاهره، سمانه، شقراء، سکن و
صقر نیز از وی یاد شده است.^۲

در مقام و منزلت و جایگاه این
بانوی بزرگوار نزد اهل بیت^{علیهم السلام} همین
بس که امام صادق^{علیه السلام} فرمودند: «أَلَا إِنَّ

۱. بحار الانوار، ج ۴۸، ص ۲۹۰.

۲. همان، ج ۶۰، ص ۲۲۸؛ جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۶۷.

به نام حاج حسینعلی شال فروش که از تجارت بازار بود و در تمام مدتی که حاج شیخ مشغول تحصیل بودند، ایشان ماهی ۵۰ تومان به او شهریه می داد تا این که برادر تاجر فوت می کند و جنازه او را به قم حمل می کنند و در آنجا دفن می نمایند.

حاج شیخ حسینعلی (که در او اخر عمر در مشهد ساکن بودند) تلگرافی از فوت برادر مطلع می شود، به حرم مشرف شده و به حضرت رضا^{علیه السلام} عرض می کنند: «من خدمت برادرم را یک بار هم نتوانستم جبران نمایم جز همین که بیایم اینجا و از شما خواهش کنم که به خواهرتان حضرت مخصوصه^{علیه السلام} سفارش ایشان را بفرمائید، کمکی به برادرم بکند.»

همان شب یکی از تجارت که از قضیه اطلاع نداشت، خواب می بیند که به حرم حضرت مخصوصه^{علیه السلام} مشرف شده است. در خواب به او می گویند: «حضرت رضا^{علیه السلام} به قم تشریف آوردن، یکی برای زیارت

پی‌حقّهَا فَلَهُ الْجَنَّةُ؛^۱ هر کس او را - در حالی که حقش را می شناسد - زیارت کند، بهشت برای اوست.»

در این مقاله، به مناسبت تولد حضرت مخصوصه^{علیه السلام} به بیان کراماتی از آن بانوی بزرگوار خواهیم پرداخت.

کرامات حضرت مخصوصه^{علیه السلام}

کرامات حضرت مخصوصه^{علیه السلام} زیانزد خاص و عام است. در طول تاریخ وجود مقدس این بانوی کرامات در قم، بیماریهای زیادی با عنایت او بر طرف شده، مشکلات علمی عالمان حل گردیده و گره از کار گرفتاران باز شده است. در این نوشته مختصر برآئیم تا چند خاطره از کرامات آن بزرگوار را به مناسبت وفات حضرتش بازگوییم.

۱. حریم حضرت مخصوصه:

حضرت آیت الله اراکی نقل می کردد: «آقای شیخ حسینعلی تهرانی^{علیه السلام} (جد مادری آقای مروارید) - که از علمای بزرگ و شاگردان فاضل میرزا شیرازی محسوب می شدند و حدود ۵۰ سال در نجف به تحصیل علوم اشتغال داشتند، برادری داشت

۱. همان، ج ۴۸، ص ۳۱۷

که من دچار بی خوابی شدم؛ خواستم حرم بروم؛ دیدم بی موقع است؛ آمدم خوابیدم و دست خود را زیر سرم گذاشت که اگر خوابم برد، خواب نمانم؛ در عالم خواب دیدم خانمی وارد اطاق شد. قیافه او را به خوبی دیدم ولی آن را توصیف نمی‌کنم. او به من فرمود: «سید شهاب! بلند شو و به حرم برو، عده‌ای از زوار من پشت در حرم از سرما هلاک می‌شوند، آنها را نجات بده.»

ایشان می‌فرماید: «من به طرف حرم راه افتادم؛ دیدم پشت در شمالی حرم (طرف میدان آستانه) عده‌ای زوار اهل پاکستان یا هندوستان (با آن لباسهای مخصوص خودشان) در اثر سردی هوا پشت در حرم دارند به خود می‌لرزند؛ در رازدم، حاج آقا حبیب - که جزو خدام حرم بود - با اصرار من در را باز کرد؛ من از مقابل (جلو) و آنها هم پشت سر من وارد حرم شدمند و در کنار ضریح آن حضرت به زیارت و عرض ادب

خواهرشان و یکی برای سفارش برادر حاج شیخ حسنعلی به حضرت معصومه علیها السلام ». ^۱

او معنای خواب را نمی‌فهمد و آن را با حاج شیخ حسنعلی در میان می‌گذارد و ایشان می‌فرماید: «همان شب که شما خواب دیدی، من (درباره برادرم) به حضرت رضا متولی شدم و این خواب شما درست است.» مرحوم آقا سید محمد تقی خوانساری پس از شنیدن این خواب فرمود: «از این خواب استفاده می‌شود که قم در حریم حضرت معصومه علیها السلام است. باید حضرت امام رضا علیها السلام به قم تشریف فرما شوند و سفارش برادر حاج شیخ حسنعلی را به حضرت بفرمایند و الا خود حضرت امام رضا علیها السلام مستقیماً در کار مداخله نمی‌کنند؛ چون این در محدوده حضرت معصومه علیها السلام است و مداخله در این محیط نمی‌شود.» ^۲

۲. عنایت حضرت به زوار مرقدش: آقای شیخ عبدالله موسیانی از حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی نقل کردند: «شب زمستانی بود

۱. فروغی از کوثر، نشر زائر، ص ۵۶ و ۵۷

و افسار اسب را به دست همان شخص که همراه امام بود، دادم و خودم به دنبال حضرت روانه شدم، دیدم حضرت وارد حرم شد و در بالاسر مرقد حضرت معمصومه علیهم السلام توقف کرد.

هیچ کس از خدام نبودند. پیش خودم فکر کردم آیا به حضور حضرت بروم یا نروم؟ در کنار رواق ایستادم؛ صدای آن حضرت را می‌شنیدم، اما چیزی نمی‌فهمیدم. پس از مدتی آن حضرت از حرم بیرون آمد و من نیز از حرم بیرون آمدم و پشت سر او به راه افتادم. ناگهان ناپدید شد و هرچه جستجو کردم، دستم به دامنش نرسید و از فیض حضور آن بزرگوار محروم گشتم.^۲

۴. شفای بیماری:

آیت الله اراکی شیخ می‌فرمود: دستم باد می‌کرد و قاش می‌شد و لذا همیشه باید خاک تیمم همراهیم می‌بود تا تیمم کنم، چون وضو نمی‌توانstem بگیرم و معالجات هم

پرداختند؛ من هم آب خواستم و برای نماز شب و تهجد وضو ساختم.^۱

۳. امام زمان علیهم السلام در کنار حرم:
در کتاب انوار المشعشعین آمده است: «شخصی به نام سید عبد الرحیم که مورد وثوق بود، گفت: در عالم خواب دیدم در قبرستان بزرگ قم جمعیت بسیاری هستند. در این هنگام شخص بزرگواری را - که سوار بر اسبی بود - دیدم. او را که از بازار چه می‌آمد، مشاهده نمودم. پشت سر آن سوار، شخصی گفت: «این سوار، حضرت حجت علیهم السلام باشد». تا این خبر را شنیدم، سراسیمه به دنبال آن حضرت شتافتیم؛ دیدم آن حضرت به صحن مطهر آمد و در آنجا پیاده شد. صحن خلوت بود؛ کسی را جز آن

حضرت و شخصی که همراه بود، در آنجاندیدم، مشاهده کردم که آنها عبور کردن تا به صحن عتیق رسیدند، افسار اسب را به دست من دادند تا آن رانگهدارم.

با خود گفتم: «نگهداشتن اسب خوب است یا همراه حضرت بودن؟ سرانجام همراهی حضرت را برگزیدم

۱. همان، ص ۵۸ و ۵۹.

۲. انوار المشعشعین، ج ۱، ص ۲۱۲؛ فاطمه دوم حضرت معمصومه علیهم السلام، ص ۱۵۲.

می شد و کاملاً تحت فشار بی پولی و نداری قرار گرفته بودم؛ زندگانی را با قرض از کسیه اطراف حرم می گذراندم، تا اینکه یک روز بعد از ادائی فریضه صبح خدمت بی بی مشرف شدم و وضع خود را به عرض رساندم.

در این حال دیدم کیسه پولی روی دامن افتاد، مدتنی صبر کردم، به خیال اینکه شاید این کیسه پول مال زوار محترم باشد تا به صاحبش رد نمایم؛ دیدم خبری نشد، فهمیدم که مرحمتی خانم است؛ به حجره خود برگشتم؛ وقتی کیسه را باز کردم، مبلغ چهار تومان در آن بود؛ ابتدا بدهیایم را پرداختم و به مدت چهارده ماه خرج کردم و تمام نمی شد تا اینکه روزی حضرت حجه الاسلام حرم پناهی تشریف آوردن و از وضع زندگی من جویا شدند، من موضوع را اظهار نمودم. در همان ایام به آن عطیه خاتمه داده شد.^۲

**آگاه باشید به هشت هشت
در دارد که سه در آن به
سوی قم است. بانویی از
فرزنдан من در آنجا وفات
می کند که نامش فاطمه
دختر موسی است. همه
شیعیان ما به شفاعت او
وارد به هشت می شوند.**

تأثیر نمی کرد. تا اینکه به حضرت معصومه علیها السلام متسل شدم و ملهم شدم که دستکش دست کم و چنین کردم، خوب شد.^۱

۵. ادای دین و گشایش در زندگی:
حاج آقا تقی کمالی، از خدام آستانه مقدسه می گوید: «در سال ۱۳۰۲ هق. در آستانه مقدسه متخصص شده و پناهنده به آن بانوی معظم بودم و در یکی از حجرات صحن نو منزل داشتم، روزگارم به تلخی و سختی سپری

۱. حضرت معصومه علیها السلام فاطمه دوم، ص ۱۶۷؛

فروغی از کوثر، صص ۵۴-۵۵

۲. بشارة المؤمنین، آشیخ قوام اسلامی، ص ۵۲؛
فروغی از کوثر، ص ۷۰